
Redactioneel: Kietelen

Het laatste Stromingen redactioneel dat ik ooit zal schrijven- jeetje...

Al voor de zomer had ik de verbale messen geslepen durf ik nu wel te verklappen. Ik wilde een laatste keer via het Stromingenpodium mijn mening over de Waterwijzer Landbouw ventileren- dat ga ik via andere platforms vast nog doen het komende jaar. In elk geval wil ik via dit Stromingenslotakkoord aangeven dat ik dit traject persoonlijk een typisch gevalletje van achterkamertjesmodelontwikkeling vind; zonder noemenswaardige afstemming met andere trajecten zoals b.v. het NHI. Geen schoolvoorbeeld van hoe het hoort.

Ik wilde verder verzuchten dat ondanks de noeste arbeid van diverse mensen de NHV als vereniging en Stromingen als vakblad nog steeds vooral voor geohydrologen bedoeld lijkt- maar ik krijg dit -gelukkig- niet keihard onderbouwd, maar het blijft oppassen geblazen, hoezeer ik overigens ook dol ben op grondwater en grondwater-experts.

Ook had ik graag mijn ongezouten mening gegeven over wat sommige mensen zien als vooruitgang in de hydrologie- of was het eerder schijnbare vooruitgang in de ICT? CPU based rekenen is immers een typisch 20^e-eeuwse oplossing waarmee we een 21^e-eeuws probleem (te trage modellen) niet oplossen en lijkt me dus ook geen echte progressie; GPU based rekenen daarentegen wel.

Tenslotte was ook de vloek van het procesdenken een dankbaar onderwerp geweest waar ik graag twee pagina's over vol had geschreven. Ook hier is het laatste woord door mij nog niet over gezegd verwacht ik zo.

Kortom: al met al neem ik met een gerust hart en in een beschaafde vorm afscheid van de NHV. Eind 2016, tijdens de nogal warme Kerstperiode, nam ik namelijk het besluit dat ik ermee ga stoppen- als behoorlijk actief lid in elk geval. Met Matthijs Bonte als mijn opvolger binnen redactie en bestuur en Nynke en Siebe als recente (oppervlaktewater)aanvullingen binnen de redactie van ons clubblad neem ik met een gerust hart afscheid. Ik blijf natuurlijk wel NHV'er. Enkel een stortvloed aan artikelen over wichelroede lopen, het effect van kwantummechanisme verschijnselen op turbulente stroming door kleischeuren of vitaal water (gelukkig lijkt dit dwaalspoor een stille dood te zijn gestorven), gelardeerd met NHV bijeenkomsten over deze onzin, kunnen mij mijn lidmaatschap doen opzeggen.

Mijn eerste doel dat ik richting Harry Boukes ventileerde toen ik startte als redactielid was het terugbrengen van de polemiek binnen de hydrologie in het algemeen en Stromingen in het bijzonder. Ik hoop dat dit een beetje is gelukt. Hoe het ook moge zijn: stevige discussies -in combinatie met de nodige eendracht- lijken me nog steeds heel

noodzakelijk, zeker in tijden waarin het zowaar zo lijkt te zijn dat hydrologen zelf niet meer altijd kunnen bepalen met welke software ze mogen rekenen.

Na al die jaren ben ik op aantal zaken toch wel een beetje trots:

In NHV verband bijvoorbeeld: Het NHV Nieuw Elan traject waar ik samen met Kees Maas, Hans Hakvoort, Elgard van Leeuwen en Herman Wolfs hard aan heb gewerkt heeft zeker zijn vruchten afgeworpen kijkende alleen al naar de hoeveelheid symposia sinds 2007 en de dynamische vereniging die we thans -na toch een soort van winterslaap- weer zijn.

In algemeen-hydrologisch verband: de enorme vlucht die remote sensing maakt- met dank ook aan de waterschappen en Rijkswaterstaat die meer en meer hun monitoringinspanning op deze manier invulling geven. Het is wachten op de dag dat we hydrologische modellen volledig kunnen parametriseren, van randvoorwaarden kunnen voorzien, kalibreren en valideren op basis van data die volgt uit observaties met satellieten. Echte vooruitgang in de hydrologie in het algemeen en neerslag-afvoermodellering in het bijzonder lijkt mij dat.

Een laatste (via dit podium) blik op de toekomst: Ons nobele en wetenschappelijk relevant streven zou moeten zijn en blijven de integratie van hydrologische en meteorologische modellen, de assimilatie van satelliet gebaseerde data, waarbij in situ metingen en drones uiteindelijk enkel nog bedoeld zijn om de *non-believers* te overtuigen (via objectieve en onafhankelijke validatie). En daarmee samenhangend: de integratie van de water- en energiebalans in de modellen waar we ons als (praktische) hydrologen van bedienen in Nederland. Om via die weg de waterbalans nauwkeurig en sluitend op te kunnen stellen op alle gewenste ruimte-tijd schalen, inclusief duiding van de nauwkeurigheid. Gelukkig heb ik in principe nog 45 jaar de tijd om aan dit vergezicht een als altijd bescheiden bijdrage te leveren.

Rest me nog te zeggen dat ik dit redactioneel 's nachts heb geschreven tussen het voeden en verschonen van onze dochter Bowie Billy Lotje door- en dat ik natuurlijk iedereen fijne feestdagen en een top 2018 wens, mede namens de rest van de redactie.

Joost Heijkers